

Zámek Moritzburg znají čeští návštěvníci z pohádky Tři oříšky pro popelku

tokrát ovšem nebyla oslyšena. Pod vedením hudebníka Ludwiga Guettlera vznikla společnost pro obnovu Frauenkirche, která má dnes tisíce a tisíce členů v desítkách zemí světa. Základní kámen k obnově kostela byl položen 27. května 1994. Odborníci a památkáři navrhli zcela ojedinělý způsob rekonstrukce. Ten spočívá v tom, že se nové pískovcové bloky, lámané v oblasti labských pískovců, doplňují původními kameny z rozbitého kostela. Celá stavba tedy bude možná působit dost avantgardně – bílé, novotou svítící, bloky doplní ty staré, zčernalé. Zní to jedno-duše, ale pro dělníky to vůbec jednoduchý postup není. Počínaje odklizením trosk. Nemohly přijet bagry, buldozery či nakladače – místo toho byly jednotlivé kameny šetrně sbírány. Každý dostal bílé inventární číslo a jako v knihovně byl uložen do obrovských polic rozestavěných za pletivem, které teď obhání celé náměstí, na němž Frauenkirche stojí.

Díky speciálním softwarovým programům se podařilo přesně simulovat, jak se kostel zřítí. Do počítačů se zanesla veškerá dostupná data o stavbě původního kostela. Obojí se složitě porovnálo a díky tomu se podařilo odhalit, kde a v jaké poloze ten který kámen ležel – a kam jej tedy do mohutné stavby umístit nazpátek.

Pro turisty je to nesmírně zajímavá podívaná. Místo, kde stálo torzo kostela, je zcela zahaleno do pláště,

z něhož trčí milióny lešenářských trubek. Kostel působí z dálky i z blízka jako bizarní gigantický ježek, kterého je možné obejít kolem dokola důmyslnými úzkými cestami, po obou stranách roubenými jemným pletivem. Na pletivu visí informační cedule, na kterých je možné přečíst si o Frauenkirche první poslední.

Z jedné strany vidíte rychle rostoucí stavbu, po druhé ruce je odhalené spleťtité rozsáhlé podzemí. A samozřejmě řady a řady polic s původními kameny, zbytky soch a ornamentů.

Podle plánů by měl být kostel Frauenkirche, občas nazývaný Kamenný zvon, dostavěn v roce 2006, kdy Drážďany oslaví osm set let od založení města.

Uličky z pletiva dovedou turisty k informačnímu centru, kde je k dostání též

spousta suvenýrů. Vše samozřejmě s motivem Frauenkirche – šátek, šál, hrníček, hodinky, čokoláda, talířek... cokoli si vzpomenete, máte mít. Dokonce tu mají i speciální pohlednici, do které je vložena plastická bublina a v ní – pískovcová drť, kousek pískovce – zkrátka to, co už se při obnově kostela použít nedá. Ovšem bezcenné zbytky to také nejsou. Peníze získané z prodeje jdou opět na obnovu kostela. Na obnovu jde i část peněz vybíraná na vstupenkách za koncerty vážné hudby, které se každou sobotu od osmé hodiny večer odehrávají přímo v prostorách Frauenkirche. Nejlevnější lze pořídit za deset eur, nejdražší přijdou milovníky kvalitní hudby až na čtyřicet eur.

Nedaleko od informačního centra leží slavná Augustusstrasse, pojmenovaná podle panovníka Augusta Silného, za jehož vlády se Drážďany staly nejvýznamnější metropolí široko daleko. V této ulici, která roubí budovu staré královské knihovny, najdete sto a dva metry dlouhou nástěnnou malbu nazvanou Průvod knížat. V žluto-šedo-bílém provedení před vámi defilují knížata – od dob nejstarších až po ty téměř nedávné. Z rohu této ulice si můžete prohlédnout další slavné drážďanské stavby: renesanční Semperovu operu, kde měla premiéru mnohá díla od Richarda Straussa, Carla Marii von Webera či Richarda Wagnera. Hned vedle stojí barokní budova Zwingeru, →

Nástěnná malba nazvaná Průvod knížat

Snímky: Ivo Goldbach

Zámek Moritzburg

Zajímavosti v okolí Drážďan:

Jedno z nejromantičtějších míst okolí Drážďan je zámek Moritzburg. Tyčí se na ostrůvku uprostřed jezera a vypadá opravdu jako z pohádky. Palác zdobí čtyři kulaté věže, červenobílá fasáda, bílé sochy. To vše se zrcadí v klidné hladině, na břehu kvete rákos, ve kterém hnízdí kachny i labutě. V zámku sídlí Muzeum baroka. Krom toho tu jsou k vidění (otevřeno je denně od dubna do října od devíti do pěti hodin, vstupné tři až pět eur) sbírky trofejí a procelánu, dobových kočárů, ukázky toho, jak se dříve bydlelo. Do Moritzburgu se dá dostat vlakem z drážďanského Hlavního nádraží, pro motoristy se jedná o půlhodinovou zájezdku na severozápad od Drážďan.

Za prohlédnutí stojí i samotné městečko, po kterém zní klapot koňských kopyt. Jednak tu totiž stojí hřebčín, jednak mohou turisté využít možnosti a projet se okolím v kočáře.

Muzeum Karla Maye

Kam s dětmi:

Muzeum Karla Maye se nachází v Radebeulu, což je zhruba sedm kilometrů od samého srdce Drážďan. Dostat se tam dá tramvají číslo 4. Zde žil slavný spisovatel, otec Vinetoua, ve Vile Old Shatterhand, v níž je nyní umístěna stálá výstava o jeho životě a díle. Druhou stálou výstavou je expozice o severoamerických indiánech.

Otevřeno je od března do října od devíti ráno do půl šesté večer, po zbytek roku je otevírací doba zkrácena: dostat do vily se dá od desáté dopoledne do půl čtvrté odpoledne.

V muzeu i v blízkém okolí se konají nejrůznější veselice. Například v pátek 25. května budou tradiční Slavnosti Karla Maye, při kterých se stávají domorodé vesnice, hraje country-hudba, dobře se jí a pije. Hned v sobotu a v neděli se pak v muzeu má odehrát velký bazar mayovek.